

Sygn. akt XVII AmA 51/21

POSTANOWIENIE

Dnia 19 października 2022 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, Wydział XVII Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Bogdan Gierzyński

po rozpoznaniu w dniu 19 października 2022 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania **J. R. (1)**

przeciwko Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

z udziałem zainteresowanych: (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

(...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

(...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

(...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

(...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

(...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W.

(...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W.

(...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w K.

B. G. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) w K.

B. G.

M. N.

A. K.

I. S. (1)

I. S. (2)

o zawarciu porozumienia ograniczającego konkurencję

na odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 30 grudnia 2020 r., Nr (...)

postanawia:

1. Odrzucić odwołanie;

2. zwrócić ze Skarbu Państwa – Kasy Sądu Okręgowego w Warszawie na rzecz J. R. (1) kwotę 1000 zł (jeden tysiąc złotych) uiszczoną tytułem opłaty od odwołania.

SSO Bogdan Gierzyński

Sygn. akt XVII AmA 51/21

UZASADNIENIE

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów decyzją z dnia 30 grudnia 2020 r., Nr (...)

Na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) oraz art. 3 ust. 1 i art. 5 Rozporządzenia Rady UE nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz. Urz. UE L 1 z 4.1.2003 r., wersja skonsolidowana Dz. Urz. UE L 148 z 11.6.2009 r.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał za praktykę ograniczającą konkurencję na krajowym rynku świadczenia usług fitness w klubach udział:

(...) sp. z o.o. z siedzibą we W.;

(...) sp. z o.o. z siedzibą w W.;

B. G. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...), z wyłączeniem czynienia ustaleń ze (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.;

(...) S.A. z siedzibą w W.;

(...) S.A. z siedzibą w W.;

(...) S.A. z siedzibą w W.;

(...) S.A. z siedzibą w D.;

(...) sp. z o.o. z siedzibą w W. (dawniej: (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.);

(...) sp. z o.o. SKA z siedzibą we W.;

(...) sp. z o.o. z siedzibą w W.;

(...) sp. z o.o. z siedzibą w D.;

(...) sp. z o.o. z siedzibą we W.;

(...) sp. z o.o. z siedzibą w K., z wyłączeniem czynienia ustaleń ze (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.;

(...) sp. z o.o. z siedzibą w W., z wyłączeniem czynienia ustaleń z B. G. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) oraz (...) sp. z o.o. z siedzibą w K.;

w porozumieniu w rozumieniu art. 4 pkt. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, a zarazem w porozumieniu lub praktyce uzgodnionej w rozumieniu art. 101 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, polegających na podziale rynku, co stanowi naruszenie art. 6 ust. 1 pkt. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 101 ust. 1 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Na podstawie art. 10 ust. 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) oraz art. 5 Rozporządzenia Rady UE nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie

wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz. Urz. UE L 1 z 4.1.2003 r., wersja skonsolidowana Dz. Urz. UE L 148 z 11.6.2009 r.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nakazał:

(i) B. G. prowadzącemu działalność gospodarczą pod firmą (...);

(ii) (...) S.A. z siedzibą w W.;

((...)) (...) sp. z o.o. z siedzibą w K.;

(...) sp. z o.o. z siedzibą w W. (dawniej: (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.);

zaniechanie praktyki, o której mowa w pkt. I sentencji, w zakresie, w jakim nie została ona zaniechana.

Na podstawie art. 106 ust. 1 pkt. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) oraz art. 5 Rozporządzenia Rady UE nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz. Urz. UE L 1 z 4.1.2003 r., wersja skonsolidowana Dz. Urz. UE L 148 z 11.6.2009 r.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z tytułu naruszenia zakazów, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz w art. 101 ust. 1 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w sposób, o którym mowa w pkt. I sentencji niniejszej decyzji, nałożył na:

(i) B. G. prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą (...) karę pieniężną w wysokości **167 569,64 zł** (słownie: sto sześćdziesiąt siedem tysięcy pięćset sześćdziesiąt dziewięć złotych i sześćdziesiąt cztery grosze), płatną do budżetu państwa;

(ii) (...) S.A. z siedzibą w W. karę pieniężną w wysokości **26 915 218,36 zł** (słownie: dwadzieścia sześć milionów dziewięćset pięćdziesiąt tysięcy dwieście osiemnaście złotych i trzydzieści sześć groszy), płatną do budżetu państwa;

((...)) (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. karę pieniężną w wysokości **3 015 592,17 zł** (słownie: trzy miliony pięćdziesiąt tysięcy pięćset dziewięćdziesiąt dwa złote i siedemnaście groszy), płatną do budżetu państwa;

(...) sp. z o.o. z siedzibą w W. (dawniej: (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.) karę pieniężną w wysokości **1 748,74 zł** (słownie: tysiąc siedemset czterdzieści osiem złotych i siedemdziesiąt cztery grosze), płatną do budżetu państwa.

Na podstawie art. 106 ust. 1 pkt. 1 i 2 w związku z art. 113c oraz art. 89a ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) oraz art. 5 Rozporządzenia Rady UE nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu (Dz. Urz. UE L 1 z 4.1.2003 r., wersja skonsolidowana Dz. Urz. UE L 148 z 11.6.2009 r.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z tytułu naruszenia zakazów, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz w art. 101 ust. 1 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w sposób, o którym mowa w pkt. I sentencji niniejszej decyzji, nałożył na:

(i) (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. karę pieniężną w wysokości **31 045,34 zł** (słownie: trzydzieści jeden tysięcy czterdzieści pięć złotych i trzydzieści cztery grosze), płatną do budżetu państwa;

(...) S.A. z siedzibą w W. karę pieniężną w wysokości **1 504 490,93 zł** (słownie: jeden milion pięćset cztery tysiące czterysta dziewięćdziesiąt złotych i dziewięćdziesiąt trzy grosze), płatną do budżetu państwa;

(...) S.A. z siedzibą w W. karę pieniężną w wysokości **40 275,82 zł** (słownie: czterdzieści tysięcy dwieście siedemdziesiąt pięć złotych i osiemdziesiąt dwa grosze), płatną do budżetu państwa;

(...) sp. z o.o. z siedzibą w W. karę pieniężną w wysokości **143 104,81 zł** (słownie: sto czterdzieści trzy tysiące sto cztery złote i osiemdziesiąt jeden groszy), płatną do budżetu państwa.

Na podstawie art. 6a i 12a w związku z art. 10 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że B. G. przez swoje umyślne działanie i zaniechanie dopuścił do naruszenia przez (...) sp. z o.o. z siedzibą w K. art. 6 ust. 1 pkt. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 101 ust. 1 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w sposób, o którym mowa w pkt. I sentencji niniejszej decyzji.

Na podstawie art. 6a i 12a w związku z art. 10 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że A. K. przez swoje umyślne działanie i zaniechanie dopuścił do naruszenia przez (...) S.A. z siedzibą w W. art. 6 ust. 1 pkt. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 101 ust. 1 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w sposób, o którym mowa w pkt. I sentencji niniejszej decyzji.

Na podstawie art. 6a i 12a w związku z art. 10 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że M. N. przez swoje umyślne działanie i zaniechanie dopuścił do naruszenia przez (...) S.A. z siedzibą w W. art. 6 ust. 1 pkt. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 101 ust. 1 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w sposób, o którym mowa w pkt. I sentencji niniejszej decyzji.

Na podstawie art. 6a i 12a w związku z art. 10 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że J. R. (1) przez swoje umyślne działanie i zaniechanie dopuścił do naruszenia przez (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. art. 6 ust. 1 pkt. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 101 ust. 1 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w sposób, o którym mowa w pkt. I sentencji niniejszej decyzji.

Na podstawie art. 6a i 12a w związku z art. 10 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że I. S. (2) przez swoje umyślne działanie i zaniechanie dopuścił do naruszenia przez Fabrykę (...) S.A. z siedzibą w D. art. 6 ust. 1 pkt. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 101 ust. 1 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w sposób, o którym mowa w pkt. I sentencji niniejszej decyzji.

Na podstawie art. 6a i 12a w związku z art. 10 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził, że I. S. (1) przez swoje umyślne zaniechanie dopuściła do naruszenia przez (...) S.A. z siedzibą w W. art. 6 ust. 1 pkt. 3 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 101 ust. 1 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w sposób, o którym mowa w pkt. I sentencji niniejszej decyzji.

Na podstawie art. 106a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z tytułu odpowiedzialności, o której mowa w art. 6a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zakresie, o którym mowa w pkt. V sentencji decyzji, nałożył na B. G. karę pieniężną w wysokości 161 000,00 zł (słownie: sto sześćdziesiąt jeden tysięcy złotych), płatną do budżetu państwa.

Na podstawie art. 106a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z tytułu odpowiedzialności, o której mowa w art. 6a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zakresie, o którym mowa w pkt. VI sentencji decyzji, nałożył na A. K. karę pieniężną w wysokości 302 500,00 zł (słownie: trzysta dwa tysiące pięćset złotych), płatną do budżetu państwa.

Na podstawie art. 106a ust. 1 i 2 w związku z art. 113c i 113j oraz art. 89a ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z tytułu odpowiedzialności, o której mowa w art. 6a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów,

w zakresie, o którym mowa w pkt. VII sentencji decyzji, nałożył na M. N. karę pieniężną w wysokości 77 000,00 zł (słownie: siedemdziesiąt siedem tysięcy złotych), płatną do budżetu państwa.

Na podstawie art. 106a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z tytułu odpowiedzialności, o której mowa w art. 6a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zakresie, o którym mowa w pkt. VIII sentencji decyzji, nałożył na J. R. (1) karę pieniężną w wysokości 40 800,00 zł (słownie: czterdzieści tysięcy osiemset złotych), płatną do budżetu państwa.

Na podstawie art. 106a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z tytułu odpowiedzialności, o której mowa w art. 6a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zakresie, o którym mowa w pkt. IX sentencji decyzji, nałożył na I. S. (2) karę pieniężną w wysokości 90 000,00 zł (słownie: dziewięćdziesiąt tysięcy złotych), płatną do budżetu państwa.

Na podstawie art. 106a ust. 1 i 2 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z tytułu odpowiedzialności, o której mowa w art. 6a ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zakresie, o którym mowa w pkt. X sentencji decyzji, nałożył na I. S. (1) karę pieniężną w wysokości 125 000,00 zł (słownie: sto dwadzieścia pięć tysięcy złotych), płatną do budżetu państwa.

Na podstawie art. 3 i art. 5 zdanie trzecie Rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz. Urz. UE z 2003 r. nr L 1, s. 1-28, ze zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził brak podstaw do działania w postępowaniu antymonopolowym wszczętym 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 3 i art. 5 zdanie trzecie Rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz. Urz. UE z 2003 r. nr L 1, s. 1-28, ze zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził brak podstaw do działania w postępowaniu antymonopolowym wszczętym 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) S.A. z siedzibą w D. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 3 i art. 5 zdanie trzecie Rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz. Urz. UE z 2003 r. nr L 1, s. 1-28, ze zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził brak podstaw do działania w postępowaniu antymonopolowym wszczętym 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. SKA z siedzibą we W. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 3 i art. 5 zdanie trzecie Rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz. Urz. UE z 2003 r. nr L 1, s. 1-28, ze zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził brak podstaw do działania w postępowaniu antymonopolowym wszczętym 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w D. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 3 i art. 5 zdanie trzecie Rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz. Urz. UE z 2003 r. nr L 1, s. 1-28, ze zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

stwierdził brak podstaw do działania w postępowaniu antymonopolowym wszczętym 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 3 i art. 5 zdanie trzecie Rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz. Urz. UE z 2003 r. nr L 1, s. 1-28, ze zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził brak podstaw do działania w postępowaniu antymonopolowym wszczętym 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 3 i art. 5 zdanie trzecie Rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz. Urz. UE z 2003 r. nr L 1, s. 1-28, ze zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził brak podstaw do działania w postępowaniu antymonopolowym wszczętym 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 3 i art. 5 zdanie trzecie Rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską (Dz. Urz. UE z 2003 r. nr L 1, s. 1-28, ze zm.), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdził brak podstaw do działania w postępowaniu antymonopolowym wszczętym 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 105 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 256) w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów umorzył postępowanie antymonopolowe wszczęte 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 105 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 256) w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów umorzył postępowanie antymonopolowe wszczęte 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) S.A. z siedzibą w D. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 105 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 256) w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów umorzył postępowanie antymonopolowe wszczęte 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. SKA z siedzibą we W. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 105 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 256) w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów umorzył postępowanie antymonopolowe wszczęte 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w D. w zakresie, w jakim

postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 105 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 256) w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów umorzył postępowanie antymonopolowe wszczęte 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą we W. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 105 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 256) w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów umorzył postępowanie antymonopolowe wszczęte 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 105 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 256) w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów umorzył postępowanie antymonopolowe wszczęte 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 105 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 256) w związku z art. 83 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów umorzył postępowanie antymonopolowe wszczęte 22 czerwca 2018 r. przeciwko (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. w zakresie, w jakim postępowanie to dotyczyło podejrzenia dokonania podziału rynku lub rynków, na których działają przedsiębiorcy prowadzący kluby fitness.

Na podstawie art. 77 ust. 1 oraz art. 80 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) oraz na podstawie art. 263 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 256) w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów obciążył kosztami postępowania antymonopolowego następujące podmioty:

(i) (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. – 183,00 zł (słownie: sto osiemdziesiąt trzy złote);

B. G. prowadzący działalność gospodarczą pod firmą (...) – 226,10 zł (słownie: dwieście dwadzieścia sześć złotych i dziesięć groszy);

(...) S.A. z siedzibą w W. – 674,40 zł (słownie: sześćset siedemdziesiąt cztery złote i czterdzieści groszy);

(...) S.A. z siedzibą w W. – 278,80 zł (słownie: dwieście siedemdziesiąt osiem złotych i osiemdziesiąt groszy);

(...) S.A. z siedzibą w W. – 183,00 zł (słownie: sto osiemdziesiąt trzy złote);

(...) sp. z o.o. z siedzibą w W. – 183,00 zł (słownie: sto osiemdziesiąt trzy złote);

(...) sp. z o.o. z siedzibą w K. – 243,10 zł (słownie: dwieście czterdzieści trzy złote i dziesięć groszy);

(...) sp. z o.o. z siedzibą w W. (dawniej: (...) sp. z o.o. z siedzibą w W.) – 183,00 zł (słownie: sto osiemdziesiąt trzy złote);

B. G. – 211,70 zł (słownie: dwieście jedenaście złotych i siedemdziesiąt groszy);

A. K. – 183,00 zł (słownie: sto osiemdziesiąt trzy złote);

M. N. – 197,40 zł (słownie: sto dziewięćdziesiąt siedem złotych i czterdzieści groszy);

J. R. (1) – 183,00 zł (słownie: sto osiemdziesiąt trzy złote);

I. S. (2) – 183,00 zł (słownie: sto osiemdziesiąt trzy złote);

I. S. (1) – 183,00 zł (słownie: sto osiemdziesiąt trzy złote);

i zobowiązał do uiszczenia tych kosztów na rzecz Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie 14 dni od daty uprawomocnienia się niniejszej decyzji

Od powyższej decyzji odwołanie złożył J. R. (1) zaskarżając ją w części, tj:

1. co do pkt. I Decyzji - w zakresie, w jakim Prezes UOKiK uznał, że spółka (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. (dalej: (...) lub „Spółka”) brała udział w porozumieniu w rozumieniu art. 4 pkt 5 Ustawy, a zarazem w porozumieniu lub praktyce uzgodnionej w rozumieniu art. 101 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (dalej: „tfue”), mającym polegać na podziale rynku, co stanowić ma naruszenie art. 6 ust. 1 pkt 3 okiku i art. 101 ust. 1 lit. c) tfue, z wyłączeniem czynienia ustaleń z B. G. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) oraz (...) sp. z o.o. z siedzibą w K.;
2. co do pkt VIII Decyzji - w całości czyli w zakresie w jakim Prezes UOKiK uznał, że Powód przez swoje umyślne działanie i zaniechanie dopuścił do naruszenia przez Spółkę art. 6 ust. 1 pkt 3 Ustawy oraz art. 101 ust. 1 lit. c) tfue w sposób, o którym mowa w pkt. I sentencji Decyzji;
3. co do pkt XIV Decyzji - w całości czyli w zakresie w jakim Prezes UOKiK nałożył na Powoda karę pieniężną w wysokości 40.800,00 zł, płatną do budżetu państwa;
4. co do pkt. XXXIII Decyzji-w pkt (xii), tj. w części dotyczącej Powoda, którego Prezes UOKiK obciążył kosztami postępowania antymonopolowego w wysokości 183,00 zł.

Odwołujący zarzucił zaskarżonej decyzji:

Skarżonej Decyzji zarzucam:

I. w zakresie pkt I Decyzji:

- naruszenie **art. 10 ust 1 okiku oraz art. 107 k.p.a. w zw. z art 83 okiku w zw. z art 6a i 12a okiku** poprzez niesprecyzowanie w pkt. I sentencji Decyzji, na czym polegał -jaka miał treść - zarzucony Spółce podział rynku, a w konsekwencji brak sprecyzowania w sentencji Decyzji, w jaki sposób Powód dopuścić miał do naruszenia ustawowego zakazu przez Spółkę:

- naruszenie **art. 233 § 1 kpc w zw. z art. 84 okiku oraz art 7 k.p.a. w zw. z art. 83 okiku w zw. z art. 6a i 12a okiku** poprzez dokonanie dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów, sprzecznej z zasadami doświadczenia życiowego, co skutkowało błędami w ustalonym stanie faktycznym i bezpodstawnym uznaniu, że:

(i) Spółka wzięła udział w porozumieniu w rozumieniu art. 4 pkt 5 okiku, a zarazem w porozumieniu lub praktyce uzgodnionej w rozumieniu art. 101 ust. 1 tfue, polegającym na rzekomym podziale krajowego rynku świadczenia usług fitness w klubach, z wyłączeniem czynienia ustaleń z B. G. prowadzącym działalność gospodarczą pod firmą (...) oraz (...) sp. z o.o. z siedzibą w K., podczas gdy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie wynika, aby takie porozumienie rzeczywiście miało miejsce, a tym bardziej, aby Spółka w takim porozumieniu brała jakikolwiek (aktywny lub pasywny! udział:

(ii) Spółka dopuściła się rzekomego naruszenia przepisów prawa w sposób umyślny, podczas gdy całość materiału dowodowego wskazuje, że jeśli w ogóle doszło do naruszenia przepisów, to Spółka nie obejmowała tego swoim zamiarem, choćby ewentualnym, bowiem nie chciała działać w sposób sprzeczny z prawem oraz nie przewidywała, że czynione kontakty z przedstawicielami innych podmiotów mogą być postrzegane jako sprzeczne z prawem;

co z kolei skutkowało błędnym przypisaniem odpowiedzialności Powodowi za rzekome dopuszczenie do naruszenia ustawowego zakazu określonego w art. 6 ust. 1 pkt 3 okiku oraz art. 101 ust. 1 lit. c) tfue przez Spółkę w sposób umyślny, tj. na podstawie art. 6a i 12a okiku;

- **naruszenie art. 6 ust 1 pkt 3 okiku oraz art. 101 ust. 1 lit. c) tfue w zw. z art. 10 ust. 1 w zw. z art. 6a i 12a okiku**, polegające na błędnym stwierdzeniu, że Spółka dopuściła się naruszenia zakazu porozumień polegających na dzieleniu rynków zbytu lub zakupu, podczas gdy Spółka w takim porozumieniu nigdy nie brała udziału (niezależnie od tego iak zdefiniowany zostanie rynek właściwy!, a w konsekwencji Powód odpowiedzialności na podstawie art. 6a okiku ponosić nie powinien;

II. **w zakresie pkt. VIII Decyzji:**

- naruszenie **art. 12a i 106a ust. 2 Ustawy w zw. z art. 10 ust. 1 i art. 106 ust. 1 pkt 1 i 2 Ustawy** poprzez stwierdzenie, że Powód umyślnie przez swoje działania i zaniechania doprowadził do naruszenia przez Spółkę zakazu określonego w art. 6 ust. 1 pkt 3 okiku oraz art. 101 ust. 1 lit. c) tfue i nałożenia na niego z tego tytułu kary pieniężnej, w przypadku gdy na (...) nie została nałożona kara pieniężna, o której mowa w art. 106 ust. 1 pkt 1 lub 2 Ustawy, co z uwagi na treść art. 12a okiku powinno skutkować brakiem odpowiedzialności Powoda:

- naruszenie **art. 6a i 12a okiku w zw. z art. 10 ust. 1 okiku i w zw. z art. 6, 8, 9 i 107 § 1 pkt 6 i § 3 kpa w zw. z art. 83 okiku, polegające na braku** należytej wykładni przesłanek z art. 6a i 12a okiku i w konsekwencji na błędnym ich zastosowaniu w sposób, który doprowadził do uznania w pkt. VIII Decyzji, że Powód umyślnie przez swoje działania i zaniechania doprowadził do naruszenia przez Spółkę zakazu określonego w art. 6 ust. 1 pkt 3 okiku oraz art. 101 ust. 1 lit. c) tfue w sposób, o którym mowa w pkt. I sentencji Decyzji, podczas gdy prawidłowe zastosowanie tych przepisów powinno prowadzić do uznania, że Powód nie ponosi odpowiedzialności na podstawie art. 6a i 12a okiku:

- **naruszenie art. 4 pkt 3a w zw. z art. 6a i 12a okiku** polegające na braku należytej wykładni pojęcia „osoby zarządzającej” a przez to na błędnym przyjęciu, że Powód był „osobą zarządzającą” i jako taka ponosi odpowiedzialność na podstawie art. 6a i 12a okiku, podczas gdy Powód nie spełniał przesłanek definicji „osoby zarządzającej” i w konsekwencji nie powinien ponosić odpowiedzialności na podstawie art. 6a i 12a okiku:

- **naruszenie art. 6a i 12a okiku w zw. z art. 10 ust. 3 okiku (a contrario) w zw. z art. 6 kpa w zw. z art. 83 okiku** poprzez ich niewłaściwe zastosowanie, a w konsekwencji przyjęcie, że to na Powodzie ciążył obowiązek udowodnienia zaniechania przez niego działań, które rzekomo doprowadziły do naruszenia przez Spółkę zakazów, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3 okiku oraz w art. 101 ust. 1 lit. c) tfue, podczas gdy art. 10 ust. 3 okiku nakłada obowiązek udowodnienia, że praktyka naruszająca zakazy, o których mowa w art. 6 lub w art. 9 okiku lub w art. 101 lub w art. 102 tfue została zaprzestana jedynie na przedsiębiorcę (ajuz nie na osobę zarządzającą);

- **naruszenie art. 6a i 12a okiku w związku z art. 6 ust. 1 pkt 3 okiku i art. 101 ust. 1 lit. c) tfue** polegające na obciążeniu odpowiedzialnością Powoda za dopuszczenie do rzekomych porozumień lub praktyk uzgodnionych w istocie innych niż określone w art. 6 ust. 1 pkt 3 okiku lub w art. 101 ust. 1 lit. c) tfue, podczas gdy Powód może odpowiadać wyłącznie za dopuszczenie do naruszenia przez Spółkę konkretnego zakazu określonego w/w przepisami, a nie ogólnego zakazu porozumień naruszających konkurencie:

- **naruszenie art. 48 ust. 1 Karty Praw Podstawowych UE w zw. z art. 6 ust. 2 Europejskiej Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności (dalej jako: „EKPC”) w zw. z art. 42 ust. 3 Konstytucji RP oraz art. 7a § 1 kpa w zw. z art. 83 okiku**, poprzez naruszenie w odniesieniu do Powoda zasady domniemania niewinności i rozstrzygnięcie powstałych w toku postępowania wątpliwości natury faktycznej i

prawnej na niekorzyść Powoda lub Spółki, co w rezultacie doprowadziło do błędnego przypisania odpowiedzialności Powodowi na podstawie art. 6a i 12a okiku;

- naruszenie **art. 49 ust. 1 Karty Praw Podstawowych UE w zw. z art. 7 ust. 1 EKPC w zw. z art. 42 ust. 1 Konstytucji RP oraz art. 6 kpa w zw. z art. 83 okikupoprzez liczne naruszenia zasady nullum crimen sine lege** oraz stosowanie wykładni per analogiam i wykładni rozszerzającej na niekorzyść Powoda co w rezultacie doprowadziło do błędnego przypisania odpowiedzialności Powodowi na podstawie art. 6a i 12a okiku;

- naruszenie art. 233 § 1 kpc w zw. z art. 84 okiku oraz art. 7 kpa >v zw. z art. 83 okiku polegające na dokonaniu dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów i braku rozpoznania wszystkich relewantnych okoliczności sprawy, w tym tego czy w relewantnym okresie:

(i) Powód miał rzeczywistą możliwość i był w stanie kierować Spółką (działalnością Spółki);

(ii) miał świadomość ewentualnego naruszenia przez Spółkę zakazów określonych w art. 6 ust. 1 pkt 3 okiku oraz art. 101 ust. 1 lit. c) tfue;

((...)) chciał, aby Spółka dokonała w/w naruszenia lub przewidując możliwość takiego naruszenia godził się na to;

co z kolei skutkowało nierozpoznanie istoty sprawy w odniesieniu do Powoda:

- naruszenie **art. 233 § 1 kpc w zw. z art. 84 okiku oraz art. 7 kpa w zw. z art. 83 okiku**, polegające na dokonaniu dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodów, co skutkowało błędnym uznaniem, że:

(i) Powód dopuścił do naruszenia normy prawnej zakazującej dzielenia rynku przez Spółkę umyślnie, podczas gdy prawidłowa ocena zebranych dowodów powinna prowadzić do ustalenia, że Powód nie miał świadomości ewentualnego naruszenia zakazu przez Spółkę i tego nie chciał, a zatem nie działał w sposób umyślny;

(ii) Powód był „osobą zarządzającą” w rozumieniu art. 4 pkt 3a okiku, podczas gdy dokonanie prawidłowej oceny dowodów powinno prowadzić do konkluzji, iż nie był on w stanie wyznaczać kierunków działania Spółki, a zatem nie był „osobą zarządzającą”;

((...)) Powód miał świadomość rzekomej bezprawności działań Spółki, podczas gdy prawidłowa ocena dowodów powinna prowadzić do wniosku, iż Powód nigdy nie podejrzewał, że działania Spółki mogą być rozpatrywane w kontekście ewentualnego naruszenia zakazu z art. 6 ust. 1 pkt 3 okiku oraz art. 101 ust. 1 lit. c) tfue:

(iv) Powód dopuścił swoim działaniem i zaniechaniem do naruszenia przez Spółkę zakazu określonego w art. 6 ust. 1 pkt 3 okiku oraz art. 101 ust. 1 lit. c) tfue, podczas gdy z zebranego materiału dowodowego nie wynika, aby działania i zaniechania Powoda służyły naruszeniu przez Spółkę tego właśnie ('konkretnego'» zakazu, zaś za naruszenie innych zakazów Powód odpowiedzialności nie ponosi;

III. w zakresie pkt. XIV Decyzji:

- naruszenie **art. 106a ust. 1 okiku** poprzez nałożenie na Powoda w pkt XIV Decyzji kary pieniężnej w wysokości 40.800,00 zł z tytułu odpowiedzialności, o której mowa w art. 6a okiku, w zakresie, o którym mowa w pkt. VIII sentencji Decyzji, podczas gdy nie zostały spełnione przesłanki odpowiedzialności Powoda, o których mowa w art. 6a i 12a okiku;

- naruszenie **art. 106a ust. 1 okiku w zw. z art. 111 okiku** poprzez nałożenie na Powoda kary pieniężnej w wysokości 40.800,00 zł z uwagi na nieuzasadnione wzięcie pod uwagę następujących okoliczności:

(i) przyjęcie, że naruszenie w niniejszej sprawie obejmowało podział rynku dotyczący całego kraju, w który zaangażowane były wiodące sieci fitness;

(ii) uznanie, że stopień wpływu Powoda na naruszenie był wysoki;

((...)) błędnym określeniu okresu rzekomego naruszenia Powoda.

Mając na uwadze powyższe zarzuty Odwołujący wniósł:

1. uchylenie zaskarżonej decyzji zględnie, z ostrożności, w przypadku nieuwzględnienia powyższego wniosku:
2. uchylenie Decyzji w pkt. I podpunkt (xiv), w pkt. VIII w całości, w pkt. XIV w całości oraz w pkt. XXXIII podpunkt (xii); względnie z ostrożności, w przypadku nieuwzględnienia powyższego wniosku:
3. uchylenie Decyzji w pkt. VIII w całości, w pkt. XIV w całości oraz w pkt. XXXIII podpunkt (xii); względnie z ostrożności, w przypadku nieuwzględnienia powyższego wniosku:
4. zmianę pkt. XIV Decyzji poprzez odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej na Powoda, ewentualnie obniżenie kary pieniężnej nałożonej na Powoda do kwoty nie wyższej niż 50,00 złotych.

Odwołujący wniósł ponadto o:

1. rozpoznanie, na podstawie art. 380 kpc, postanowienia Prezesa Urzędu wydanego w dniu 26 listopada 2020 r., nie podlegającego zaskarżeniu w drodze zażalenia, a mającego wpływ na rozstrzygnięcie sprawy, tj. postanowienia o pominięciu dowodu z zeznań P. S. i A. B. oraz dowodu z przesłuchania J. R. (1);
2. dopuszczenie i przeprowadzenie następujących dowodów:
  - a) dowodu z przesłuchania Powoda, na fakty szczegółowo wykazane w treści uzasadnienia, w tym wykazania:
    - pozycji Powoda w Zarządzie (...) (2013) oraz (...), zakresu jego obowiązków jako członka Zarządu, braku realnego wpływu Powoda na działania rynkowe (...) (2013) oraz (...), będące przedmiotem Postępowania, struktury Zarządu (...) (2013) oraz (...) oraz sposobu ich reprezentacji;
    - braku świadomości Powoda, że może spełniać przesłanki definicji „osoby zarządzającej”, braku świadomości Powoda, że w ramach sprawowanej funkcji w (...) (2013) oraz (...) dopuszczał do sytuacji, w której (...) naruszał zakaz, o którym mowa w art. 6 ust. 1 pkt 3 okiku lub art. 101 ust. 1 lit. c) tfue, przeświadczenia Powoda o celu działań, będących przedmiotem Decyzji, podejmowanych przez (...), dochowania przez Powoda należytej staranności oraz podejmowania wszelkich dostępnych mu środków w celu prawidłowego wypełnienia spoczywających na nim obowiązków;
    - nie zawarcia w dniu 1 czerwca 2015 r., ani w żadnym innym terminie, porozumienia pomiędzy (...), przebiegu spotkania pomiędzy (...), (...) i (...), które odbyło się zgodnie z Decyzją w dniu 1 czerwca 2015 r., stanowiska (...) przedstawionego na tym spotkaniu, dalszych działań (...) dotyczących strategii otwierania kolejnych klubów fitness niezależnie od stanowiska (...), braku pełnej świadomości (...) o relacji łączącej (...) i (...), a także braku świadomości o działaniach podejmowanych przez pozostałych uczestników Postępowania;
  - b) dowodu z przesłuchania A. K., na fakty szczegółowo wykazane w treści uzasadnienia, w tym wykazania:
    - nie zawarcia w dniu 1 czerwca 2015 r., ani w żadnym innym terminie, porozumienia pomiędzy (...) a (...), przebiegu spotkania pomiędzy (...), (...) i (...), które odbyło się zgodnie z Decyzją w dniu 1 czerwca 2015 r., stanowiska (...) przedstawionego na tym spotkaniu, dalszych działań (...) dotyczących strategii otwierania kolejnych klubów fitness niezależnie od stanowiska (...), braku pełnej świadomości (...) o relacji łączącej (...) i (...), a także braku świadomości o działaniach podejmowanych przez pozostałych uczestników Postępowania;
  - c) dowodu z zeznań następujących świadków:

(i) P. S.;

(ii) **A. B.** - na fakty szczegółowo wykazane w treści uzasadnienia, w tym wykazania:

- pozycji Powoda w Zarządzie (...) (2013) oraz (...), zakresu jego obowiązków jako członka Zarządu, braku realnego wpływu Powoda na działania rynkowe (...) (2013) oraz (...), będące przedmiotem Postępowania, struktury Zarządu (...) (2013) oraz (...) oraz sposobu ich reprezentacji;
- braku świadomości Powoda, że może spełniać przesłanki definicji „osoby zarządzającej”, braku świadomości Powoda, że w ramach sprawowanej funkcji w (...) (2013) oraz (...) dopuszczał do sytuacji, **w** której (...) naruszał zakaz, o którym mowa **w** art. 6 ust. 1 pkt 3 okiku lub art. 101 ust. 1 lit. c) tfue, przeświadczenia Powoda o celu działań, będących przedmiotem Decyzji, podejmowanych przez (...), dochowania przez Powoda należytej staranności oraz podejmowania wszelkich dostępnych mu środków w celu prawidłowego wypełnienia spoczywających na nim obowiązków;
- nie zawarcia w dniu 1 czerwca 2015 r., ani w żadnym innym terminie, porozumienia pomiędzy (...) a (...), przebiegu spotkania pomiędzy (...), (...) i (...), które odbyło się zgodnie z Decyzją w dniu 1 czerwca 2015 r., stanowiska (...) przedstawionego na tym spotkaniu, dalszych działań (...) dotyczących strategii otwierania kolejnych klubów fitness niezależnie od stanowiska (...), braku pełnej świadomości (...) o relacji łączącej (...) i (...), a także braku świadomości o działaniach podejmowanych przez pozostałych uczestników Postępowania;

3. zasądzenie od Pozwanego na rzecz Powoda kosztów procesu, **w tym kosztów zastępstwa procesowego, według spisu kosztów**, który zostanie złożony na rozprawie, a w razie jego niezłożenia według norm przepisanych, **w wysokości 6-krotności stawki minimalnej** ze względu na znaczny wkład pełnomocników Powoda w wyjaśnienie sprawy, a co najmniej w wysokości przewyższającej stawkę minimalną, zgodnie z § 15 ust. 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., poz. 1800) wraz z odsetkami ustawowymi w wysokości odsetek za opóźnienie w spełnieniu świadczenia pieniężnego od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, w którym te koszty zostaną zasądzone, do dnia zapłaty;

4. rozpoznanie sprawy na rozprawie (art. 148¹ § 3 kpc) i jednocześnie przeprowadzenie rozprawy przy drzwiach zamkniętych, na podstawie art. 153 § 2 kpc

5. rozpoznanie sprawy także w razie nieobecności Powoda na rozprawie (art. 177 § 1 pkt 5 kpc);

6. w razie wyznaczenia posiedzenia przygotowawczego (art. 2051 § 1 kpc), o zwolnienie Powoda od obowiązku osobistego stawiennictwa na posiedzeniu przygotowawczym (art. 2052 § 3 kpc).

Odwołujący wskazał ponadto, że:

1. jedyną drogą odwoławczą od Decyzji jest niniejsze odwołanie rozpoznawane przez Sąd. W związku z tym do niniejszego odwołania nie ma zastosowania wymóg wskazania, czy Powód podjął próbę polubownego rozwiązania sporu;

2. z daleko posuniętej ostrożności wskazuję swój adres poczty elektronicznej (...) jednakże w celu uchylecia jakichkolwiek wątpliwości w tym zakresie oświadczam, że Powód nie wyraża zgody na doręczanie mu pism drogą elektroniczną. W przypadku uznania przez Sąd, że w niniejszej sprawie istnieje obowiązek podania adresu poczty elektronicznej Powoda i że nie jest wystarczające podanie adresu poczty elektronicznej pełnomocnika Powoda, jako adres poczty elektronicznej Powoda wskazuję adres: (...)

3. Powód zaprzecza jednocześnie wszystkim faktom i twierdzeniom Prezesa UOKiK, których wyraźnie nie przyznał i oponuje wobec ewentualnego uznania za przyznane jakichkolwiek faktów i twierdzeń, o których się wprost nie wypowiedział.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany Preezs urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wniósł o:

I. odrzucenie odwołania jako wniesionego po terminie;

II. ewentualnie - na wypadek nieuwzględnienia powyższego wniosku, o oddalenie odwołania w całości;

a ponadto:

III. pominięcie wniosku Powoda o dopuszczenie dowodu z przesłuchania go w charakterze strony na wskazane w odwołaniu od decyzji nr (...) z dnia 30 grudnia 2020 r. fakty, jako nieistotnego dla rozstrzygnięcia sprawy oraz zmierzającego jedynie do przedłużenia postępowania;

IV. w razie wyznaczenia posiedzenia przygotowawczego, o zwolnienie strony pozwanej od obowiązku osobistego stawiennictwa na posiedzeniu przygotowawczym (art. 205⁵ § 3 k.p.c.)

V. rozpoznanie sprawy na rozprawie;

VI. zasądzenie od Powoda na rzecz Pozwanego kosztów procesu (w tym kosztów zastępstwa procesowego) według norm przepisanych.

W odpowiedzi na odwołanie zainteresowani: (...) spółka akcyjna z siedzibą w W., (...) sp. z o.o. z siedzibą w W., (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. oraz (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. wnieśli o **odrzucenie**, względnie o **oddalenie**, odwołania z 19 lutego 2021 r. w części, w jakiej zmierza ono do uchylenia pkt IV oraz pkt XXXIII pkt (i), (iv), (v) i (vi) decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr (...) z 30 grudnia 2020 r. ze względu na brak interesu prawnego Pana J. R. (1) w zaskarżeniu pkt IV oraz pkt XXXIII pkt (i), (iv), (v) i (vi) Decyzji.

Zainteresowani wnieśli ponadto o:

1) rozpoznanie sprawy na rozprawie oraz przeprowadzenie rozprawy przy drzwiach zamkniętych w celu zapewnienia ochrony tajemnicy przedsiębiorstwa (...) S.A., (...) sp. z o.o., (...) S.A. i (...) sp. z o.o.

2) zasądzenie od Pana J. R. (1) na rzecz (...) S.A., (...) sp. z o.o., (...) S.A. i (...) sp. z o.o. kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i zważył, co następuje.

Odwołanie podlega odrzuceniu.

Przedmiotowa decyzja dotyczy podziału rynku, na którym działają kluby fitness, w tym ostatnim ze wskazanych wyżej wymiarów, tj. w związku z decyzjami, które podejmowane były przez niektóre podmioty sektora fitness przy doborze lokalizacji pod kluby. W związku z tymi działaniami Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wszczął 22 czerwca 2018 r. postępowanie antymonopolowe z uwagi na podejrzenie, że podmioty, które stały się stronami tego postępowania, naruszyły reguły konkurencji określone w art. 6 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 r., poz. 1076 ze zm.) oraz art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej poprzez uczestnictwo w porozumieniu podziałowym dotyczącym otwierania klubów fitness. Niniejsza decyzja dotyczy pkt. 1 postanowienia o wszczęciu postępowania z 22 czerwca 2018 r. Decyzją Prezes Urzędu stwierdził, że w okresie od najpóźniej 2012 do przynajmniej 2017 r. między niektórymi sieciami fitness funkcjonującymi w Polsce (w związku z których działalnością wszczęte zostało postępowanie) wykształciła się praktyka, w ramach której ustalano

miejsca otwarcie klubów fitness oraz wymieniano się informacjami na temat dostępnych lub budzących zainteresowanie danych sieci lokalizacji pod kluby fitness.

Zgodnie z treścią art. 479²⁸ § 2 k.p.c. odwołanie od decyzji Prezesa Urzędu wnosi się za jego pośrednictwem do sądu ochrony konkurencji i konsumentów w terminie miesiąca od dnia doręczenia decyzji.

Doręczenie zaskarżonej decyzji nastąpiło powodowi w dniu 19 stycznia 2021 r. (okoliczność przyznana przez powoda k. 161 akt sądowych) i od tego dnia rozpoczął bieg miesięczny termin na złożenie odwołania do Sądu za pośrednictwem Prezesa UOKiK.

Termin do wniesienia odwołania upływał bezskutecznie dnia 19 lutego 2021 r.

Przesyłka pocztowa z odwołaniem została doręczona Prezesowi UOKiK od zaskarżonej decyzji z dnia 30 grudnia 2020 r., Nr (...) przez J. R. (2) w dniu 22.02.2021 r. (k. 160 akt sąd.). przesyłka została doręczona bezpośrednio przez kuriera.

Skoro zatem, zgodnie z unormowaniem art. 112 k.c., miesięczny termin do złożenia odwołania od decyzji Prezesa UOKiK określony w art. 479²⁸ § 2 KPC upłynął powodowi bezskutecznie z końcem dnia 19 lutego 2021 r. to ten środek zaskarżenia wniesiony do Prezesa UOKiK w dniu 22 lutego 2021 r. podlegał odrzuceniu na podstawie art. 479^{31a} § 2 KPC jako złożony po upływie terminu do dokonania tej czynności.

Ponieważ w niniejszej sprawie odwołanie zostało wniesione po upływie terminu do jego wniesienia, należało orzec jak w sentencji.

Ponadto, stosownie do treści art. 79 ust. 1 pkt 1b ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U z 2020 r. poz. 755), koniecznym jest dokonanie zwrotu stronie powodowej kwoty 1000 zł uiszczonej tytułem opłaty od odwołania.

SSO Bogdan Gierzyński

(...)

(...)